

relse, efterhaanden som man kan tage den overflødige Arbejdskraft i Brug, som vi har siddende omkring paa Postkontorerne, og derved imødekomme Krav om forøget Arbejde, uden at behøve at ansætte nye Embedsmænd.

Men den betydningsfuldeste Side ved denne Reform er ikke, at der spares nogle Tusind Kroner aarlig, men at der skabes en Ordning, som er i Overensstemmelse med Tidens Krav, og som kan være betryggende for den almindelige Befolkning. At det er naaet, ligger i, at det i Kommissionen ved forenede Anstrengelser lykkedes at udarbejde et Forslag om den Decentralisation, som det var os betydet, at vi skulde arbejde henimod, og hvorved man opnaar at spare et umaadeligt Omsvøb og en Mængde unyttige Skrivelser, som der hidtil har været paa Grund af den stærke Centralisation. Naar alle, selv de mindste, Enkeltheder skal afgøres inde i Generaldirektoratet, maa der fremkomme et stort Spild af Arbejde. Vi har nu gennem Kommissionens Betænkning bevist, at en stor Del Arbejde kan spares. Jeg henviser ikke alene til de 16,000 Kroner, der spares alene paa Papir, Porto og Tryksager, men til, at der, efter hvad der er opgjort, vil spares nogle og 50,000 Skrivelser indenfor selve Centralstyrelsen. Men saa er der ogsaa det, at ved den nye Ordning tilvejebringer vi Overensstemmelse med de Krav, som gør sig gældende i Befolkningen. Det har hidtil været saa, at det ovenfra overfor den almindelige Befolkning hed: Vi alene vide — efter dette Princip blev der regeret. Dette er vi nu ved vor nye Forfatning gaaet fuldstændig bort fra. Efter den nye Grundlov lægges Afgørelsen ud til den store almindelige Befolkning; den faar hele Myndigheden og dermed ogsaa hele Ansvaret. Det samme maa ogsaa være Tilfældet med Administrationen. Den skal ikke være en Stat i Staten, den skal være det Organ, der udfører og administrerer de Love, som Rigsdagen vedtager, og gør det under Hensyntagen til Befolkningens Tarv. Derfor maa den ogsaa følge med Tiden, og derfor gælder det om, at den kommer i saa direkte Berøring med Befolkningen som muligt. Men dette kan kun ske, hvis man lægger Afgørelsen fra

Hovedstyrelsen ud til dem, der kommer i direkte Berøring med Befolkningen, og det kan de aldrig inde i selve Generaldirektoratet. Derfor er ogsaa nu Resultatet det, hvad jeg kun ganske kort skal nævne, at vi har draget en meget stor Del af de Afgørelser, der hidtil har været truffet i Generaldirektoratet, og som har kostet baade Tid og Penge, og unyttige Penge, over til Postkontorerne og Postinspektorerne, til Folk, som staar i direkte Berøring med Befolkningen, kender dens Tarv og Krav, kender de stedlige Forhold og altsaa er i Stand til at ordne Forholdene paa den for Befolkningen sikreste og bedste Maade. Men dette fremgaar, som sagt, ikke af det foreliggende Lovforslag; ærede Medlemmer kan kun komme til Kundskab om det ved nøje at studere den Kommissionsbetænkning, vi har afgivet.

Det glæder mig at kunne slaa fast her, at efter de Udtalelser, vi har hørt af den højtærede Indenrigsminister paa Postetatens Vegne, Udtalelser, som jeg er sikker paa vil blive tiltraadt af den nye Postminister, kan vi altsaa være sikre paa, at de Tanker og de Principper, Kommissionen har arbejdet paa at faa gennemført, og som har faaet Udtryk i dens Betænkning, men ikke staar i Lovforslaget, vil blive loyalt gennemført af den kommende Postminister og Administrationen i den Aand, som Kommissionen har ment, de skulde gennemføres i. Jeg er derfor overbevist om, at det skal vise sig i Fremtiden, at denne Reform er en finansielt set gunstig og god Reform. Det er meget sjældent, maaske aldrig set før, at en Kommission, som har haft en saa stor Sag til Behandling, er kommet til et Resultat, der har kunnet vise en Besparelse. Kommissioners Arbejde har næsten altid ført til forøgede Udgifter. Men det vil sikkert ogsaa vise sig, at denne Reform vil give Befolkningen den Indflydelse, som den maa have paa hele denne Styrelse, og bringe Administrationen til at virke paa den Maade, en god Administration altid maa virke, nemlig i Kontakt med de Følelser og Stemminger, der gør sig gældende i den almindelige Befolkning, saaledes som Tiden fører med sig. Vi har den højtærede Indenrigsministers Ord for, at det vil ske i Fremtiden. Jeg er over-